

DOORBETALING UITKERING BIJ VAKANTIE

Regels tijdelijk verblijf buitenland op grond van WWB

De regels tijdelijk verblijf buitenland zijn gelegen in Artikel 13 lid 1 e.

Uitsluiting van bijstand

1. Geen recht op bijstand heeft degene:

e. die per kalenderjaar langer dan vier weken verblijf houdt buiten Nederland dan wel een aaneengesloten periode van langer dan vier weken verblijf houdt buiten Nederland;

Er is met ingang van 1 januari 2012 geen onderscheid in voor personen met of zonder arbeidsverplichting.

Personen tot 65 jaar

Als tijdelijk verblijf buiten Nederland wordt voor personen tot 65 jaar aangemerkt een normale vakantieperiode in het buitenland van maximaal vier weken, met dien verstande dat deze periode niet aansluit op een verblijf buiten Nederland in het voorafgaande kalenderjaar (artikel 13, eerste lid, onder d. WWB).

Verblijft iemand langer buiten Nederland dan brengt het in artikel 11 WWB vastgelegde territorialiteitsbeginsel met zich mee dat geen recht bestaat op bijstand. Voorts geldt in deze situatie dat betrokkene zich onttrekt aan een juiste uitvoering van deze wet. Dit sluit zowel het verlenen van algemene als van bijzondere bijstand uit. In het verlengde van de bestaande jurisprudentie bestaat er ook geen recht op bijstand indien de noodzaak van het langere verblijf buiten Nederland zou vast staan of als dit langere verblijf te wijten is aan overmacht.

Personen met een loaw- en loaz uitkering

Het wordt wenselijk geacht dat voor loaw en loaz gerechtigden hetzelfde regime gaat gelden als in de WWB. Gelet op het gegeven dat loaw en loaz slechts gelden voor personen jonger dan 65 jaar mogen deze personen met ingang van 1 januari 2004 slechts 4 weken per kalenderjaar in het buitenland verblijven met behoud van uitkering.

Personen van 65 jaar en ouder

Voor personen van 65 jaar en ouder welke een aanvulling op hun AOW ontvangen op grond van de WWB geldt een maximale vakantieduur in het buitenland van 13 weken. De SVB voert deze regelgeving uit.

Vaststelling vier weken

Op de dag dat een belanghebbende uit Nederland vertrekt en op de dag dat hij terugkeert, is hij zowel in Nederland als in het buitenland. Uit [artikel 13 WWB](#) volgt niet zonder meer of deze dagen moeten worden meegeteld bij de vraag of een belanghebbende langer dan toegestaan in het buitenland heeft verbleven. De CRvB heeft echter bepaald dat, ongeacht het aantal uren op die dagen dat daadwerkelijk in Nederland is verbleven, een redelijke wetsuitleg maakt dat één van beide dagen wel moet meetellen als verblijf in het buitenland en de andere als verblijf in Nederland en voorts dat uit praktisch oogpunt de dag van vertrek

uit Nederland moet gelden als dag waarop nog in Nederland is verbleven en dat de dag van terugkeer moet gelden als een dag waarop in het buitenland is verbleven.
Een makkelijke rekenregel is het aanhouden van 28 dagen.

Kennisgeving van vakantie

Wanneer een ontvanger van een WWB/WIJ/loaw-/loaz-uitkering op vakantie wil, dan dient hij/zij hiervoor voor aanvang van de vakantie toestemming voor te vragen. Indien de maximale termijnen niet worden overschreden wordt volstaan met registratie van de vakantie. Wordt de maximale termijn wel overschreden dan zal nader onderzoek moeten plaatsvinden. In dat geval wordt een besluit aan de cliënt verzonden waarin staat vermeld dat de maximale termijn van het kalenderjaar is overschreden en welke gevolgen hieraan verbonden zijn.

Vakantie in nederland

De WWB regelt niets over vakantie in Nederland. Dit is dus toegestaan. Er geldt geen wettelijke vakantieduur van 4 zoals bij verblijf in het buitenland. Het college zal de uitkering echter moeten beëindigen wanneer het langdurig verblijf buiten de gemeente leidt tot een wijziging van domicilie.

Langdurig verblijf buiten de gemeente kan er ook toe leiden dat de belanghebbende zijn arbeidsplicht onvoldoende nakomt. In dat geval moet het college in beginsel de bijstand verlagen met toepassing van de afstemmingsverordening.

Bij overschrijding van de wettelijke vakantieduur zijn de volgende situaties te onderscheiden:

De belanghebbende meldt voorafgaand aan zijn vertrek of tijdens zijn verblijf in het buitenland dat hij langer dan de wettelijke vakantieduur van 4 weken in het buitenland zal verblijven:

De bijstand wordt beëindigd aan het einde van de wettelijke vakantieduur. Is de bijstand beëindigd dan zal de belanghebbende bij terugkeer in Nederland opnieuw bijstand aan moeten vragen. Om administratieve redenen kan het zo zijn dat de beëindigde uitkering per datum terugkeer wordt voortgezet en dat er geen nieuw aanvraagtraject wordt gestart. Er wordt dan gehandeld als ware de uitkering opgeschort.

Na terugkeer in Nederland meldt de belanghebbende zelf dat hij langer dan de wettelijke vakantieduur van 4 weken in het buitenland is geweest.

Achteraf gezien bestaat er geen recht op bijstand vanaf het moment dat de wettelijke vakantieduur is verstreken tot het moment waarop de belanghebbende terug is in Nederland. Het college kan de bijstand over deze periode intrekken met toepassing van artikel 54 lid 3 onderdeel b WWB. Het college kan de ten onrechte verleende bijstand vervolgens terugvorderen met toepassing van artikel 58 lid 1 onderdeel a WWB.

Achteraf blijkt dat de belanghebbende langer dan de wettelijke vakantieduur van 4 weken in het buitenland is geweest terwijl hij hiervan geen melding heeft gemaakt.

Het niet melden van de overschrijding van de vakantieduur is een schending van de inlichtingenplicht van artikel 17 lid 1 WWB. Achteraf gezien bestaat er geen recht op bijstand vanaf het moment dat de wettelijke vakantieduur is verstreken tot het moment waarop de belanghebbende terug is in Nederland. Het college kan de bijstand over deze periode intrekken.

Naar aanleiding van de schending van de inlichtingenplicht moet het college de bijstand verlagen met toepassing van de afstemmingsverordening.

De belanghebbende keert niet meer terug uit het buitenland.

Het recht op uitkering eindigt op de dag dat de belanghebbende Nederland verlaat. Vanaf dat moment heeft hij zijn woonplaats immers niet meer in Nederland. Er is dus geen recht op voortzetting van de bijstand tijdens de wettelijke vakantieduur. De juridische grondslag voor de beëindiging is artikel 11 lid 1 WWB. Het college kan de ten onrechte verleende bijstand vervolgens terugvorderen.

Gezin

Verblijft één van de gezinsleden langer dan de wettelijke vakantieduur in het buitenland dan heeft hij persoonlijk niet langer recht op bijstand. Het recht op bijstand van zijn in Nederland verblijvende gezinsleden blijft echter onaangetast. Wel zal de bijstandsnorm aangepast moeten worden aan die van de achtergebleven gezinsleden.

Dringende redenen

Indien er sprake is van de aanwezigheid van zeer dringende redenen wordt de gevolgen van de overschrijding van de termijn individueel bezien.

Onderzoek bij overschrijding van de maximale termijn

Bij terugkomst van een verblijf langer dan 4 weken in het buitenland zal bij personen met de arbeidsverplichtingen bezien moeten worden of er aanleiding is voor het opleggen van een maatregel. Een grond voor een maatregel kan bijvoorbeeld zijn: de arbeidsinschakeling van betrokkene is door het te lange verblijf beperkt, betrokkene is door het te lange verblijf de kans op betaalde arbeid misgelopen of betrokkene is door het te lange verblijf (de kans op) scholing misgelopen.

Inschrijving UWV/Werkbedrijf

Indien de inschrijving bij het UWV werkbedrijf verloopt binnen de vakantieperiode dan dient ervoor gezorgd te worden dat de inschrijving tijdig verlengd wordt. Overigens is de uitkeringsontvangende ook verplicht de vakantie aan het UWV door te geven op het moment dat de uitkeringsaanvraag nog in behandeling is.

Verwijzingen

WWB, artikel 13, eerste lid onder e.

WWB, artikel 13, vierde lid

WIJ, artikel 42 eerste lid onder e

loaw, artikel 6, eerste lid onder a

loaz, artikel 6, tweede lid onder b

Trefwoorden

Doorbetaling uitkering bij vakantie

Inschrijving UWV/Werkbedrijf

Kennisgeving van vakantie

Onderzoek bij overschrijding van de maximale termijn

Vaststelling maximale vakantieduur per jaar